

ପରିବହନ ସେବାରେ ଅଟଳାବସ୍ଥା

ସମାଧାନର ପକ୍ଷା ଏକାନ୍ତ ଜରୁରି

ସାତଦିବା ଦାବି ପୂରଣ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର
ତ୍ରାଜଭରମାନେ ଗଡ଼ ୪ଦିନ ଧରି ଷିଅରିଂ
ଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ପରିବହନ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୁରୁତର ସ୍ଥିତି ଦେଖା ଦେଇଛି ।
ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀ ତ୍ରାଜଭରମାନେ ବିଭିନ୍ନ
ସ୍ଥାନରେ ପିକେଟିଂ କରି ଗାଡ଼ି ଚଲାଚଳ ବନ୍ଦ
କରିଥିବାରୁ ଯାତ୍ରୀସେବା ବ୍ୟାହତ ହେବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତେଲ ଯୋଗାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ସଙ୍କଟ ଦେଖାଦେଇଛି । କେବଳ
ଜରୁରିକାଳୀନ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ
କେତେକ ଯାନବାହନକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ବାକି
ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଗାଡ଼ି ମଟର ଚଲାଚଳ ବନ୍ଦ
ରହିଛି । ଯାତ୍ରୀ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଚଳ ହେବା ଯୋଗୁଁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ
ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବାର ଦେଖାଯାଇଛି ।
ତିନିଦିନ ପୂର୍ବେ ତ୍ରାଜଭର ମହାସଂଘ ସହିତ
ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଆଲୋଚନା
ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଆଲୋଚନାରୁ କିଛିଟା
ସୁଫଳ ମିଳିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଥିଲେ
ହେଁ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ
ତ୍ରାଜଭରମାନେ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଅଧିକ
ଜୋରଦାର କରିଛନ୍ତି । ସରକାର ଓ ମହାସଂଘ
ଉଭୟେ ନିଜ ନିଜ କିମ୍ବରେ ଅଟଳ ରହିଛନ୍ତି ।
ପାରାଦୀପ, ବାଲେଶ୍ଵର, ଖାରସ୍ତଗୁଡ଼ା ଓ ଜଣଶୀ
୦୧ରେ ରାଜ୍ୟର ଚାରିଟି ତେଲ ଡିପୋ ରହିଥିବା
ସୁଲେ ସେୠାରୁ ତେଲ ପରିବହନ ବନ୍ଦ
ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଚାରିଦିନ ଭିତରେ
ଅଧିକାଂଶ ପେଟ୍ରୋଲ ପଥରେ ଗଛିତ ଥିବା
ତେଲ ସରି ଆସିଲାଣି । ସରକାର ପୋଲିସ୍
ସାହ୍ୟତାରେ ଡିପୋରୁ ତେଲ ପରିବହନ କରି
ବିଭିନ୍ନ ଟାଙ୍କିକୁ ଯୋଗାଯଥିଲେ ବି ତାହା
ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହେଉନାହିଁ । ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀ
ତ୍ରାଜଭରମାନେ ତେଲ ଆଶ୍ୱଥିବା ଗାଡ଼ିର
ତ୍ରାଜଭରଙ୍କୁ ଅଟଳକାଳ ଗାଡ଼ି ନଟଳାଇବାକୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥ୍ୟୋଗୁଁ କିଛି
ସ୍ଥାନରେ ଉରେଜନା ଓ ଅପ୍ରାକିତ ପରିସିଦ୍ଧି
ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାର ଖବର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଛି ।
କେବଳ ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ ଭଳି ସାମଗ୍ରୀ

ଗୋପାଳ ମହାପାତ୍ର
ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ରଣପୁର
ମୋ: ୯୪୩୮୮୮୦୯୫

ଆ ଜିର ବିଶ୍ୱାସରାୟ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମୁଦ୍ରା
କେବଳ ବିନିମୟର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇ
ରହିଥାଏଁ, ବରଂ ଶାସନ, ନାଟି ଏବଂ
ସାମାଜିକ ବିଭାଜନର ପ୍ରକରଣ ପାଲିତ ପାଇଛି । ମୁଦ୍ରା
ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍ଗି ପ୍ରଶାନ୍ତ ଗୋଟିଏ ପଟେ ସମାଜଟେ
ଆର୍ଥିକ କ୍ରୀୟାକୁ ଗତିଶୀଳ କରୁଥିବା ବେଳେ
ଅନ୍ୟପଟେ ଏକ ଗର୍ଭାର ଏବଂ ଶ୍ଵାୟି ବିଶ୍ୱମାତା
ମହିରୁଣି ଦେଇଛି । ପ୍ରାକ୍କାଳର ସ୍ଵର୍ଗମୁଦ୍ରା ଠାରୁ
ଆରମ୍ଭ କରି ଏବେର ମୁଦ୍ରା (କାଗଜ ଟଙ୍କା) ଏବଂ
ଡିଜିଟାଲ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଯାତ୍ରା କେବଳ ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀ
ବିକାଶ ତା' ନୁହେଁ ଏହା ଶାସନ ବା ସଭା-ସମକ୍ଷେ
ଏବଂ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟର କଥା କହିଥାଏ । ପ୍ରାକ୍
କାଳର ସମ୍ବ୍ଲାଷ ବିନିମୟର ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ମୁଦ୍ରାର
ବିକାଶ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୁଦ୍ରା ଧାତ୍ର
ଆଧିତ୍ତ ଥିଲା ବିଶେଷ କରି ସୁନା ବା ରୁପାର

ଡା. ରାମପ୍ରସାଦ ରାୟ

କଟକ, ମୋ: ୨୨୭୦୪୦୮୮୩୩

ଶ୍ରୀ ମଣିଷ ଜୀବନ ଦୁଲ୍ଲଭ । ମଣିଷ ସମାଜ
ଓ ବ୍ୟକ୍ତିର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ପ୍ରତାମାପୁଜା,
ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନ ଗଠନ ଏବଂ ଶ୍ରାବନମାଥିର
ଆଗାଧନ । ଶ୍ରୀଗନ୍ଧାଥିଙ୍କ ଆଗାଧନ ମୂଳରେ
ମନୁଷ୍ୟର କଳ୍ୟାଣ ସାଧନ ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ମଣିଷ ହିଁ
ମଣିଷର ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟଯନ ବସ୍ତୁ । ନାରୀ ଓ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ସୃଷ୍ଟିର
ମୂଳ । ତହୁଁ ନର, ନାରୀ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଗରାର ହେବାକୁ
ବାଧ । ଏହା ଶ୍ରାବନା, ସାମାଜିକତା ଆକର୍ଷଣ ମଧ୍ୟରେ
ପରିସ୍ଥିତ । ଏହା କେବଳ ଦେହ ସମ୍ପର୍କାୟ ଏକ ମୂଳ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ନାରୀ ଓ ନର ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ
ମୂଳରେ କାମ ଦିନିଯି ଅଛି । ଏହି କାମ ଉପରକୁ ମନମୁଖ
ଓ ସମାଜକୁ ମେବାରେ ପ୍ରତିମାପୁଜା ଏକ ପ୍ରଧାନ ଉପାୟ
ବା କୌଣ୍ଠଳ । ମଣିଷ ମନକୁ ମହାରର କରିବ
ପ୍ରତିମାପୁଜା ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । ପ୍ରତିମାପୁଜା ବିବରିତିନ ଜତିହାସ

ମୁଦ୍ରା, ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ବିଷୟମତୀ

ସେତେବେଳେ ତା'ର ଅନ୍ତର୍ଭିତ ମୂଲ୍ୟଖଲା । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କାଗଜ ମୁଦ୍ରା (ଗଙ୍ଗାର) ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ମୁଦ୍ରାର ବାସ୍ତବିକ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ତା'ର ସ୍ଥାନ୍ତର ରାଷ୍ଟ୍ରର ଗ୍ୟାରେ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲା । ଡିଜିଟାଲ ଯୁଗରେ ଏହା ଆହୁରି ଅମୂର୍ତ୍ତ ହୋଇଗଲା ଓ ଏବେ ଏହା କେବଳ ଖାତା ବା ପାସ୍‌ବୁକ୍‌ରେ ଦରକା କରାଯାଉ ଥିବା ଅଙ୍କ ଭାବେ ରହିଗଲା । ଏହି ଅମୂର୍ତ୍ତର ମୁଦ୍ରାକୁ ଏକ ରାଜନୈତିକ ଉପକରଣ ଭାବେ ପରିଣତ କରିଦେଲା ଯାହାର ସ୍ଵଜନ ଓ ନିୟମଶରୀର ଶକ୍ତି ସାମିତ ସଂସ୍ଥା ମାନଙ୍କର ହାତରେ କେନ୍ତ୍ରୀତ ହୋଇଗଲା ।

ଯେତେବେଳେ ରାଷ୍ଟ୍ରବା ଦେଶ ଅଧିକ ମୁଦ୍ରା ଛପାଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ମୁଦ୍ରାସାତି ସ୍ଵର୍ଗ ହୁଏ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୁଦ୍ରାର ମୂଳ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ହ୍ରାସ ସବୁକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିନାଥାଏ । ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଆୟ ସ୍ଥିର ରହିଥାଏ ପରିନ୍ଦ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଶୈଳୀ ମହଞ୍ଚା ହୋଇଯାଏ, ପୁଞ୍ଜପତିଙ୍କ ସମଭିତ ମୂଲ୍ୟ ବଢିଯାଏ ଯେପରି ଜମି, ଅଂଶଧନ (ଶେଯାର) ଓ ସୁନା । ଏହି ପ୍ରକାର ମୁଦ୍ରାର ଅମୂର୍ତ୍ତର ଏବଂ ସ୍ଵଜନର ଅସମାନ ପ୍ରଣାଳୀ ଶ୍ରମର ଶୋଷଣ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କ ଆଧାରିତ ଆୟର ବର୍ତ୍ତସ୍ଥ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ ଡିଜିଟାଲ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ଏବଂ ଯୁପିଆଇ ଭଲି ପ୍ରଣାଳୀ ସବୁସୁଧାବିଧୀ ଜନନ ନିଶ୍ଚଯ ହେଲେ ଏହା ପଛରେ । ଏକ ସର୍ବବ୍ୟାପକ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥିବା ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ସକ୍ରିୟ ରହିଛି । ଏହି ତତ୍ତ୍ଵ ନିମ୍ନ ଏବଂ ମଧ୍ୟମ ସର୍ବବ୍ୟାପକ ଆଧୁନିକ ବ୍ୟବହାର

ମାନବବାଦ ୪

ସହ ମଣିଷ ମନର ଉକ୍ଳର୍ଷ ଗତାର ଭାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧଶାଳ ।
ତତ୍ତ୍ଵ, ଶକ୍ତି ଉପାସନା ବା ମାତୃପୂଜାରେ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ତତ୍ତ୍ଵ
ନିର୍ବିଦ୍ଧ ଭାବରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ । ମାଥା ହେଉଛି ଜନ୍ମଦୁତ୍ରା ଏବଂ
ମଣିଷ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ । ତହୁଁ ମାତୃପୂଜା ଆଦି
ଭାବତ୍ୟା ଧର୍ମ ଧାରଣା ଏକ ଅଙ୍ଗ ବେଦପୂର୍ବିରୁ ବୋଲି
ସୁରିଦିତ । ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନକୁ ମଧ୍ୟ କରିବା ପ୍ରତିମା
ପୂଜା ବା ବହୁ ଧର୍ମ ଧାରାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ତହୁଁ ପ୍ରତିମା
ପୂଜା ବା ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନରେ ମଣିଷ ତୋଗକରି କୌଣସି
ଆବାସକ ଆଦର୍ଶ ଅତିମାୟ ନୁହେଁ ।

ମଣିଷର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସାମାଜିକ କଳ୍ୟାଣ ସାଧନ
ପାଇଁ ଶ୍ରାନ୍ତମନ୍ତ୍ରାଥଙ୍କ ପୂଜା, ପର୍ବ-ପର୍ବଣା ଏବଂ ଅର୍ଚନା,
ଆରାଧନା । ଏହି ମାନବ ବାଦ ଦୂଷ ଜଡ଼ବାଦୀ
ମାନବବାଦ ଠାରୁ ପୃଥିକ ଓ ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ । ଚେତନଶୂନ୍ୟ ଜଡ଼ରୁ
ଜଡ଼ ସିନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ, ମାତ୍ର ଚେତନ ଜଡ଼ ମଧ୍ୟ

ପରେ ନଜର ରଖୁଥାଏ । ଅଙ୍ଗନ ଏବଂ ମୂଳ୍ୟକଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁ ପାଇଁ ସାମାଜିକ ସହାୟତା ଯୋଜନା, କ୍ଷେତ୍ର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ବା ସାମାଜିକ ସ୍ଥିତିରେ ଦେବତାବ ଭଲି ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।

ମୁଦ୍ରା ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍ଗର ବିକାଶ ଏମିତି ଏକ ସମାଜକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି ଯେଉଁ କାଷତ୍ତବିକ ଉପାଦନ ଆପେକ୍ଷା ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟାପାର, ଟ୍ରେଡ଼ିଙ୍ ଏବଂ ନିବେଶ ଅଧିକ ଲାଭଦୟକ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ଫଳରେ ଶ୍ରୀମିନ୍ ଏବଂ ଉପାଦକ ବର୍ଗଙ୍କ ଭୂମିକା ଗୌଣ ହେଉଥାଇଛି ଏବଂ ବିଭାୟ ବର୍ଷ ସାମାଜିକ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର ପାଲିତିଯାଇଛି । ଏହା ଏତଳି ସଂରଚନା ଯାହା ଆର୍ଥିକ ଅସମାନତାକୁ ଜନ୍ମ ଦେବା ସହ ଅସମାନତାକୁ ସଂସ୍ଥାପନ ରୂପ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରେ ଯେ ମୁଦ୍ରା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏହି ରୂପ ବା ବ୍ୟକ୍ତ୍ସ୍ଵା କେବଳ ଆଧୁନିକତାର ସ୍ଵଭାବିକ ପରିମାଣ ଅଗେ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଠିକ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପରିବିବା ନାହିଁ । ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତ୍ସ୍ଵା ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ନାଟିଗତ ବିକଷତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ କରାଯାଇଛି । ମୁଦ୍ରାର ସ୍ଵଜନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପର ଲୋକଙ୍କର ନିୟମଣିଶା ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଚିତ୍ତା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ବ୍ୟାଙ୍ଗମାନେ ଡିପୋଜିଟ ରଖୁଥିବା ଜମାକରାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ଫଳିତପୋଜିଟ ଉପରେ ଯେଉଁ ସୁଧ ଦେଉଛନ୍ତି ତା'ର ହାର ମୁଦ୍ରାସ୍ଵତିର ହାର ତୁଳନାରେ କେତେ ? ମୁଦ୍ରା ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍ଗର ଅମୂର୍ତ୍ତ ରୂପ ଆର୍ଥିକ ଗତିବିଧିକୁ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ତାର କରିଥାଏ, ହେଲେ

ଅନ୍ୟକ୍ଷରର ସମାଜରେ ଆର୍ଥିକ ବିଶ୍ଵମତାକୁ ବୈଧ ଏବଂ ସ୍ଥାଯିକରି ଦେଇଥାଏ । ଯଦି ଏହାକୁ ରୋକା ନଯାଏ ତେବେ ଉବିଷ୍ୟତରେ ଏମିତି ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯେଉଁ ମୁଦ୍ରାର ସ୍ଵଭାବ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବର୍ଗଙ୍କ ମଳିବ ଏବଂ ଶୋଷଣ ଅନିବାର୍ୟ ହୋଇଯିବ । ମୁଦ୍ରା ଭୋଟିକ ହେଉ, ଡିଜିଟାଲ ହେଇ ବା କ୍ରିଷ୍ଟେ ହେଉ ସଂସ୍ଥାନ ଶୂନ୍ୟତାରେ କାମ କରିଥାଏ ନା କିଛି ଖାର୍ଯ୍ୟ ସଂସ୍ଥାନ ମୁହଁ ସାମାନ୍ୟ ସ୍ଵାପନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ବା ଚାଲିଥାଏ ?

ମୁଦ୍ରା କେବଳ ବିନିଯମର ମାଧ୍ୟମ ନୁହେଁ ଏହା ଏକ ସାମାଜିକ ଅନୁବନ୍ଦ, ସାମାଜିକ ଶକ୍ତି ଏବଂ ନୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅଶ୍ଵ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ରାଷ୍ଟ୍ର ବା ବ୍ୟାଙ୍ଗମୁଦ୍ରାର ନିର୍ମାଣ (ଛପାଇବା) କରିଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାହା କେବଳ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରକାହ ନୁହେଁ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କରେ ସଂରଚନା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଥାଏ । ଯେଉଁ ସମାଜରେ ମୁଦ୍ରା ହାସଳ କରବା ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି, କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଵେଚ୍ଛା ବା ସମ୍ପର୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ସେଠି ମୁଦ୍ରା ସାମାଜିକ ବିଭାଜନ ପାଇଁ ବାଟ ଖୋଲି ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ସାମାଜିକ ନୟାଯ୍ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ମୁଦ୍ରାର ଅର୍ଥ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କେବଳ ଟେକନିକ ବା ମୂଲ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନୁହେଁ ବରଂ ସାମାଜିକ, ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା ଉଚିତ । ଆମକୁ ଏହି ବ୍ୟାପକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଆବଶ୍ୟକ ବାଲି ପଢିବ । ଏହା କେବଳ ଯେ ଉପଯୋଗାତା ନୁହେଁ ବରଂ ସମାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ବାଲି କୁହାଯାଇପାରେ ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ
କିମ୍ବା ଆସେ ? ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଜଡ଼ ଦେବତା ନୁହୁଣ୍ଡି ।
ସେ ଏକ ମହାଚେତନ ଶକ୍ତିର ପରିପ୍ରକାଶ ଓ ପ୍ରତାଙ୍ଗ ।
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କୁ କେବଳ ଧାର୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଣେ
ସମ୍ଭାବ ଦର୍ଶନ ହେବନାହିଁ । ସେ ଡେଖିବା ଓ ଭାବରେ
ଲଭିତାସ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଓଡ଼ିଶାର ସାଧାରଣ ଜୀବନକୁ ଦୁଇଟି ଶକ୍ତି ବିଶେଷ
ପ୍ରଭାବ ପଳାଇଛି । ଏକ ହେଲା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଦାଶୁ ଓଡ଼ିଆ
ଏକାଦଶ ସନ୍ଧି ଭାଗବତ । ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ
ଅନୁଷ୍ଠାନ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଗବତ ରଚନା ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ତାଙ୍କ ମହିମା ସଚାଳିତ । ହିନ୍ଦୀ ସାହିତ୍ୟରେ
ତୁଳସୀ ଦାଶ ଶ୍ରୀରାତ୍ରିତ ମାନସ ଭଳି ଓଡ଼ିଆରେ
ଭାଗବତ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକେ ଦୁଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଦାଶ ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟ ଜୀବନରେ ଅକ୍ଷୟ
ଉପକାର ସାଧନ କରିଯାଇଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ
ଏକମାତ୍ର ଦେବତା ସେ ଡେଖିବା ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ
ପରିଚିତ । ଆର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଧାରାରେ ପ୍ରତିମା ପୂଜା
ନାହିଁ । ଆର୍ଯ୍ୟମାନେ ହୋମ ଓ ନିରାକାର ବ୍ରାହ୍ମଙ୍କ ପ୍ରଥମା
କରନ୍ତି । ଆର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଲଜଣିରେ ଜାତି ଭେଦ ନାହିଁ ।
ଏବେ ବି ଦିଲ୍ଲୀ ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜରେ ନିରଦ୍ଵିଷ୍ଟ ବ୍ରାହ୍ମଙ୍କ ବା
ପୁରୋହିତ ନାହାନ୍ତି । ଧର୍ମସଭା ଓ ହୋମ ସମୟରେ
ଜଣେ ପୁରୋହିତ ବା ପୁରୋହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦନ କରନ୍ତି ।
ବିଶ୍ଵର ସବୁ ଧର୍ମ ସଂସ୍କୃତିର ମୂଳପିଣ୍ଡ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ
ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଗଣଦେବତା । ତେବୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ
ସଂସ୍କୃତି ଏକ ଗଣ ସଂସ୍କୃତିରେ ପରିଚିତ ହେବା
ସାଭାବିକ । ଡେଖିବାର ଧର୍ମ, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କୁ ପ୍ରବାହସ ସର୍ବଜନସ୍ନାକୁଚିତ । ଓଡ଼ିଶାର
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଜାତୀୟ ଓ ଆନ୍ତରିଜୀବୀ
ସଂହତିର ପ୍ରତିକ ଅଚନ୍ତି । ସବୋପରି ମହାପ୍ରଭୁ
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ହେଉଛନ୍ତି ଡେଖିବାର ଜାତୀୟ ଜୀବନର
ପ୍ରତାଙ୍କ । ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସେବ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ସେବକ । ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କାଟା ପତଙ୍ଗ
ସରଗାଚର ସମସ୍ତଙ୍କର ନାଥ ସେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ।

ମାନବବାଦ ଓ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ

ଏହି ମଣିଷ ମନର ଉକ୍ତି ଗରାଇ ଭାବରେ ସମୟଶାଳୀ ।
ତତ୍ତ୍ଵ, ଶକ୍ତି ଉପାସନା ବା ମାତ୍ରପୂଜାରେ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଉଚ୍ଚ
ନିର୍ଭିତ୍ତ ଭାବରେ ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ । ମାଥା ହେଉଛି କଞ୍ଚକାତ୍ରା ଏବଂ
ମଣିଷ ଜୀବନର ମୂଳଦ୍ୱାରା । ତହୁଁ ମାତ୍ରପୂଜା ଆଦି
ଭାବିତାଯି ଧରି ଧାରଣାର ଏକ ଅଙ୍ଗ ବେଦପୂର୍ବୁ ବୋଲି
ସୁବିଦିତ । ଦାଖତ୍ୟ ଜୀବନକୁ ମଧ୍ୟର କରିବା ପ୍ରତିମା
ପୂଜା ବା ବହୁ ଧରି ଧାରା ମୂଳ ଉଦେଶ୍ୟ । ତହୁଁ ପ୍ରତିମା
ପୂଜା ବା ଧାରାନ୍ତକୁ ମଣିଷକୁ ତ୍ୟାଗକରି କୌଣସି
ଆବାସ୍ତ୍ର ଆଦର୍ଶ ଅଭିମୂଳା ନୁହେଁ ।

ମିଛ କହିବା ମାନ୍ଦିକତାର ହତ୍ୟା

କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା

ନନ୍ଦପୁର, କୋରାପୁଟ
ଫୋନ୍: ୯୮୪୩୦୫୫୧୨୧୨୧୧୫

୩ ଡିଶା ସହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାରପ୍ରାସ୍ତୁତି
ଶିଶୁ ସହିତ୍ୟକ ଓ ଗାନ୍ଧିକାର ରାମକୃଷ୍ଣ
ନନ୍ଦଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଆହେ ଦୟାମନ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ବିହରା
ଓଡ଼ିଶାର କହୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଭାବରେ ଗାନ୍
କରାଯାଏ- ‘ସତ କହିବାକୁ କିଞ୍ଚି ଉଚିତି, ସତ କହି
ମନେ ମନେ ମନିବି’ ‘ମୋତେ ଏନିକି ଶିଖ୍ୟା ମାର୍ଦି

ପଢ଼େ ଯାଇଲା ହୋଇ , ହୋଇ ଏକାଙ୍ଗ ଚାଟାଏ ସାଇ
ହେ, ମୋର ଧନଜନ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ହେ' ପ୍ରାର୍ଥନାଟିକୁ
ଛାତ୍ରଶାତ୍ରାମାନେ ବୋଲି ସାରିବା ପରେ ପାଠପତା
ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ପ୍ରାର୍ଥନାଟିକୁ ବୋଲିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ,
ଛାତ୍ରଶାତ୍ରାମାନେ ଯେପରି ସତମାର୍ଗକୁ ଅନୁସରଣ
କରି, ମିଥ୍ୟାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଲୋଭର ବଶର୍ବୀ
ନହୋଇ ପାଠପତା ପ୍ରତି ମନୋମିବେଶ କରି ଜଣେ
ଜଣେ ମେଧାବୀ ଛାତ୍ରଶାତ୍ରୀ ଭାବେ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଶିକ୍ଷକ, ସମାଜ ଓ ପିତାମାତାଙ୍କ ନାମ କେବେ ରଖୁବେ ।
ଅବଶ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ବୋଲିଯାଉଛି କି ନାହିଁ ତାହା ତ ଦୂରର କଥା କିନ୍ତୁ
ସତ ବଦଳିରେ ମିଛ ଉପରେ ଦେଶି ଶୁରୁତ୍ୱ
ଦିଆଯାଉଛି । ଲୋକେ ସତ କହିବାକୁ ଯେତିକି ଘୃଣା
କରେନ୍ତି, ମିଛ କହି ସେବିକି ଆନନ୍ଦ ପାଇଥାନ୍ତି । ହେଲେ

ଏହି ମନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ବେଳେ ବେଳେ ବୁଝୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ
ପଡ଼ିଥାଏ । ମିଛ କହିବା ମହାପାପ ବୋଲି ପିଲାଟିବେଳୁ
ଗୁରୁଜନମାନେ ଆମକୁ ନୀତି ବଚନ ଶୁଣାଇ
ଆସିଛନ୍ତି । ତା'ର ପ୍ରତିଫଳକୁ କ'ଣ ଆମ ଜୀବନରେ
ପଢ଼ି ଛି ? ଏହାର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଆମ
ପୁରାଣମାନଙ୍କରେ ହୁଁ ମିଳିବ । ଏଥୁପାଇଁ କେତେ
ପୌରାଣିକ ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କର କଳାଙ୍କ ଲାଗିଛି । ମିଛର
ନିଆଁରେ ପୋଡ଼ିଯାଇଛି କେତେକେତେ ସୁନ୍ଦର
ଦାଖିତ୍ୟଜୀବନ । ମିଛର ସୁନ୍ଦରୀ ଦେଇ ଗର୍ଜ ଉଠିଛି
କେତେ ବଜ୍ର ବାଣ, ଧୂଂସ ପାଇଛି କେତେ
ରାଜପରିବାର, ଲଭିତାସ ତା'ର ମୂଳଯାତ୍ରା । ହେଲେ
ମିଥ୍ୟା ପାଇଁ କ୍ଷମା ନାହିଁ । ମହାନ ଗୁରୁ ରାମାଯଣ ଓ
ମହାଭାରତରେ କିପିର ମିଥ୍ୟା ଜୀବନ ବିନାଶ କରେ,
ପରିବାରକୁ ଛାରଖାର କରିଦିଏ, ଏହି କଥାଟି ପ୍ରାଞ୍ଚଳ
ଉବରେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି- ଯେଉଁଥିରେ
ଜନସତେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । କୁହାୟାଇଛି
ମିଥ୍ୟାର ପଥ କଣ୍ଠିତ ଓ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ଆଉ ସତ୍ୟର
ପଥ ଆଳୋକିତ ଓ ମନ୍ମା । ମିଛର ନିଆଁ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ

ଅଣ୍ଟିରେ ରଖିଲେ ସେ ଯେ କେଡ଼େବେଳେ ଜୀବନ ବିଶ୍ଵାସ ଦିଲୁଛି

ନେଇ ଯାଇପାରେ ଏକଥା କେହ ହେଲେ ଭାବତ୍ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ମଣିଷ ହେଉଛି ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀ, ଅନେକ ଥର ସେ ନିଜ ନିଜ ଅନୁମାରେ ଜିନିଷକୁ ବିକୃତ କରଦିଏ । ଏପରି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ମିଛ କହିବା ଏବଂ ସତ କହିବା । ମିଛ କହିବା ସମୟରେ ଶରାରରେ ନିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟେ, ଯେଉଁପାଇଁ ଜାଣିପାରିବା ଯେ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ମିଛ କହୁନ୍ତି ।

ଏହା ବ୍ୟତ୍ତାତ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ମିଛ ସେମାନଙ୍କର ପଲାକୁ ଉତ୍ତରଣ ପୋଷଣ କରବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଆଭ୍ୟାସ ଶିଖାଇବା, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଥର ପିଲା ଜାଣିଶୁଣି ମିଛ ଶିଖୁଥାଏ । ଏବଳି ପରିଚ୍ଛିତିରେ ଅଭିଭାବକମାନେ ଆରମ୍ଭରେ ମିଜ ସନ୍ତାନର ଚପଳାତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖୁ ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ ପିଲାମାନେ ଅଧିକ ମିଛ କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତି । ଏଥୁପାଇଁ ସର୍ବପଥମେ ପିଲାଟି ଜାହଞ୍ଚି ମିଛ ଜାହଞ୍ଚି ଡାହା ଜାଣିବା

କହୁଛି, ଆପଣଙ୍କର ଆଖୁପଢା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ପଡ଼ିଥାଏ । ମିଛ କହିବା ସମୟରେ, ବ୍ୟକ୍ତି ମିଛକୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ଅତ୍ୟଧିକ କଥା କହିବା ଆରମ୍ଭ କରେ ଏବଂ ଆଖୁ ଯୋଗାଯୋଗ ଦୂରେଇ ଯାଏ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ସେ ମୁଁ ଏବଂ ନାକକୁ ମଧ୍ୟ ସାମା ଲୋକ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତରେ, ଅନ୍ୟ ଜଣକ ମିଛ କହୁଥୁବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ବିଜ୍ଞାନ କୁହେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମିଛ କହିଥାଉ, ନାକ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ମାଂସପେଶାର ତାପମାତ୍ରା ଏବଂ ଆଖୁର ଉଚ୍ଚତା କୋଣରେ ଯେଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟନ ଅନ୍ୟାୟୀ, ମାନ୍ୟକ କଳାର୍ୟ କହୁଥୁବା ଲୋକଙ୍କ ମୁଁହାର ତାପମାତ୍ରା ହ୍ୟାସ ପାଇଥୁବାର ଦେଖାଯାଇଛି । ଯେଠାରେ ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ଚିତ୍ତ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମୁଖର ତାପମାତ୍ରା ବଢ଼ିଥାଏ । ଶରାଗର ଏକ ଅଞ୍ଚ ଅଛି ଯାହା ମିଛ କହିବା ସମୟରେ ଗରମ ହୋଇଯାଏ । ସେମନର ଗ୍ରେନାଡା ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ମନସ୍ତ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ବିଦ୍ୟାର୍ୟୀ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀମାନେ ପରିକଳନରେ ଲୋକଙ୍କ ମୁଖର ତାପମାତ୍ରା ଅଧ୍ୟନ ପାଇଁ ଥର୍ମୋଗ୍ରାଫି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଏହା ଅନ୍ୟାୟୀ, ପିନୋକିଓ ପ୍ରଭାବରେ, ଆପଣଙ୍କର ନାକ କହିପାରେ ଯେ ଆପଣ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି । ସାଇନ୍ ଡେଲି ଡ୍ୱେବସାଇଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଅନ୍ୟାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଜଣଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ମିଛ କହନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ “ପିନୋକିଓ ଲେପେକ୍ଷ” ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ପିନୋକିଓ ପ୍ରଭାବ ହେତୁ ନାକ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ମାଂସପେଶାର ତାପମାତ୍ରା ଏବଂ ଆଖୁର ଉଚ୍ଚତା କୋଣ ବଢ଼ିଯାଏ । ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟାତା ଯଦି ଆମେ ଗୋରାଣିକ କିମ୍ବଦତ୍ତକୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ସମାଜର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ମିଛର ଆଶ୍ୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଯେତେବେଳେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଧର୍ମରାଜ ପୁରୁଷ୍ଟର ଅଶ୍ଵର୍ଥ୍ୟାମା ନାମକ ଏକ ହସ୍ତର ମୃତ୍ୟୁରେ ଚିକାର କରି କହିଲେ ଯେ ‘ନରେ ବା ଗୁଞ୍ଜରେ ଅଶ୍ଵର୍ଥ୍ୟାମା ହତ’, ସେତିକି ବେଳେ ଏହା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଦେଖିପାରିବେ । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଶାସ୍ତ୍ର ଉଠିବା ପରି ଘର କାମ କରିବାକୁ କହୁଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିଶୁ ଏକ ନୁଆ ଅଭ୍ୟାସ ବିକାଶ କରିବ । ସେଥେଥାଏ ଆପଣ ଏପରି ସବୁ କାମ କରନ୍ତୁ ଯେପରି ପିଲାଟି ଏହି ସବୁ କଥାରୁ କିମ୍ବି ନା କିମ୍ବି ଶିଖିବ ଏବଂ କିମ୍ବି ମଣିଷ ହୋଇପାରିବ ।

ଲୋକସଭାର ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା
ରାହୁଳ ଗାନ୍ଧୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପହଞ୍ଚାଏ ପରେ
ସେଠାରୁ ସିଧାସକଳ ବରମୁଖ ପଡ଼ିଆରେ ‘ସମ୍ପାଦନ ବଞ୍ଚାଅ
ଦେଶ ବଞ୍ଚାଅ’ ମହାସମାବେଶରେ ଯୋଗ ହେବଥିଲେ । ତେବେ

ରାହୁଳଙ୍କୁ ଦେଖୁବା ପାଇଁ ବିମାନବନ୍ଦରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବରମୁଖ ପଡ଼ିଆ
ସାଁକ୍ଷେପ କର୍ମୀଙ୍କ ବିପୁଳ ଗହଳି ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ବିମାନବନ୍ଦରରୁ ଏକ
ବିରାଟ କାରକେଚରରେ ସମାବେଶ ମୂଳକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ
ରାତ୍ରା କଢରେ କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରେମୀ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ସ୍ଵାଗତ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟରେ ବିଜେପି
ସରକାର ଆଧିକାରୀ ପରେ ଏହା ରାହୁଳଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଡେକ୍ଷଣ ଗପ୍ତ । ତାଙ୍କର ଗପ୍ତକୁ ନେଇ
ରାଜ୍ୟ କଂଗ୍ରେସରେ ବେଶ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଦେଖାଇଥିଲା । ସମାବେଶକୁ ସଫଳ
କରିବା ପାଇଁ ସିଦ୍ଧି ସରାପତି ଉତ୍ତରଣ ଦାସଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବରିଷ୍ଠ
ନେତା, ମୁଖ ଓ ଛାତ୍ର କଂଗ୍ରେସ ମଧ୍ୟ ସମନ୍ତ ବଳ ଖାରାଇଛନ୍ତି । ରାହୁଳଙ୍କ
ସହ ସାଂଗେଶୀର୍ଷ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ମନ୍ଦିରକୁର୍ରୁ ଖାରିଗେ ଓ ସାଧାରଣ ସମାଦକ
କେ ସି ବେଶୁଗୋପାଳ ମଧ୍ୟ ଡେକ୍ଷଣ ଆସିଥିଲେ । ତାଙ୍କ
ଏହି ଗପ୍ତ ସମୟରେ ଶନ୍ତିରୁନ୍ତ ପୋର୍ଚ୍ ମୁତ୍ସନ୍ନ
ହୋଇଥିଲେ ।

